

EUROOPAN KOMISSIO

Bryssel 4.4.2012
COM(2012) 162 final

2011/0229 (COD)

Muutettu ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

**asetuksen (EY) N:o 1760/2000 muuttamisesta naudanlihan vapaaehtoista merkitsemistä
koskevien säännösten poistamisen ja nautaeläinten elektronisen tunnistamisen osalta**

PERUSTELUT

Nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottamisesta sekä naudanlihan ja naudanlihatuotteiden pakollisesta merkitsemisestä 17 päivänä heinäkuuta 2000 annetussa asetuksessa (EY) N:o 1760/2000¹ säädetään, että kunkin jäsenvaltion on otettava käyttöön nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmä kyseisen asetuksen säännösten mukaisesti. Nautaeläinten tunnistamista ja jäljitettävyyttä koskevia unionin sääntöjä oli spongiformisen enkefalopatian (BSE-tauti) aiheuttaman kriisin johdosta otettu käyttöön jo vuonna 1997. Neuvoston asetuksella (EY) N:o 820/97 perustettiin järjestelmä nautaeläinten yksilölliseksi jäljittämiseksi ja tunnistamiseksi korvamerkkien, tilakohtaisten (maatila, markkinapaikka, teurastamo jne.) rekisterien, eläinkohtaisten passien (jotka sisältävät kaikki siirtotiedot) ja atk-pohjaisten tietokantojen (joihin ilmoitetaan kaikki siirrot ja jotka nopeuttavat eläinten jäljittämistä ja kohorttien tunnistamista tautitapauksissa) avulla. Nämä periaatteet sisällytettiin myöhemmin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EY) N:o 1760/2000. Näiden toimenpiteiden perimmäisenä tavoitteena oli ensinnäkin palauttaa kuluttajien luottamus naudanlihaan ja naudanlihatuotteisiin varmistamalla avoimuus sekä nautaeläinten ja naudanlihatuotteiden täydellinen jäljitettävyys ja toisekseen paikantaa ja jäljittää eläimet eläinlääkintätarkoituksissa, mikä on tartuntatautien torjumisen kannalta äärimmäisen tärkeää. Näiden tavoitteiden saavuttamisen näkökulmasta katsottuna järjestelmää voidaan pitää menestyksenä (BSE-tauti on hallinnassa EU:ssa ja kuluttajien luottamus on voitu palauttaa²). Järjestelmä on osoitetusti tuottanut tehokkaalla ja toimivalla tavalla tärkeitä tietoja, joiden avulla voidaan torjua tartuntatauteja (esimerkiksi suu- ja sorkkatauti sekä bluetongue-tauti) ja taata naudanlihan jäljitettävyys.

Asetukseen (EY) N:o 1760/2000 (jolla luodaan järjestelmä nautaeläinten tunnistamista ja rekisteröintiä sekä naudanlihan ja naudanlihatuotteiden merkitsemistä varten, mukaan luettuna vapaaehtoinen merkitseminen, ja joka kattaa kaksi korvamerkkiä, tilarekisterit, nautaeläinpassit sekä atk-pohjaiset tietokannat) katsotaan komission tiedonannossa neuvostolle ja Euroopan parlamentille ”Toimintaohjelma hallinnollisen rasituksen keventämiseksi Euroopan unionissa” (KOM(2009) 544)³ liittyvän tiedonantovelvoite, joka aiheuttaa yrityksille merkittävän rasitteen.

EU:n uudessa eläinten terveyttä koskevassa strategiassa⁴ esitetyn toimintasuunnitelman mukaan komission tehtävänä on yksinkertaistaa tiedonantovelvoitteita (esimerkiksi tilarekistereitä ja eläinkohtaisia passeja) nautaeläinten elektronisen tunnistamisen käyttöönoton yhteydessä. Komission vuoden 2011 ensimmäisen puoliskon työohjelmaan sisältyy tavallisessa lainsäätämisyksikössä annettava lainsäädäntöehdotus.

Vuonna 1997, jolloin nykyiset nautaeläinten tunnistamista koskevat säännöt annettiin, elektroninen tunnistaminen ei ollut vielä teknisesti niin kehittynyt, että sitä olisi voitu soveltaa nautaeläimiin. Radiotaajuustunnistukseen (RFID) perustuva elektroninen tunnistaminen on kehittynyt huomattavasti vasta viimeksi kuluneiden kymmenen vuoden aikana. RFID:n avulla eläinkohtaiset tunnistuskoodit voidaan siirtää nopeammin ja tarkemmin suoraan

¹ EYVL L 204, 11.8.2000, s. 1.

² KOM(2005) 322 lopullinen. TSE-suunnitelma on nähtävillä verkkosivulla http://ec.europa.eu/food/food/biosafety/tse_bse/docs/roadmap_en.pdf.

³ [http://www.cc.cec/sg_vista/cgi-](http://www.cc.cec/sg_vista/cgi-bin/repository/getdoc/COMM_PDF_COM_2009_0544_F_EN_ANNEXE.pdf)

⁴ bin/repository/getdoc/COMM_PDF_COM_2009_0544_F_EN_ANNEXE.pdf.
KOM(2007) 539 lopullinen.

tietojenkäsittelyjärjestelmiin, mikä vähentää manuaaliseen tietojenkeruuseen liittyviä henkilöstökustannuksia mutta lisää kuitenkin laitekustannuksia. Voimassa oleva nautaeläinten tunnistamista koskeva lainsäädäntö ei siksi vastaa uusinta teknistä kehitystä. Elektronisten tunnistajien käyttö voisi auttaa vähentämään hallinnollista rasitetta ja ”paperityötä”, koska tilarekisterit olisivat sähköisessä muodossa (kuten ne yhä useammalla tilalla ovatkin) ja koska tietoja voitaisiin lukea ja tallentaa niihin automaattisesti. Nopeampi ja luotettavampi järjestelmä mahdollistaisi myös paremman lukunopeuden ja -tarkkuuden kuin perinteiset korvamerkkit, mikä puolestaan helpottaisi eläinten siirroista ilmoittamista keskustietokantaan ja takaisi tartunnan saaneiden eläinten ja/tai pilaantuneiden elintarvikkeiden paremman ja nopeamman jäljitettävyyden.

Nyt kun elektronisen tunnistamisen alalla on tapahtunut teknistä edistystä, useat EU:n jäsenvaltiot ovat päättäneet ottaa käyttöön nautaeläinten elektronisen tunnistamisen vapaaehtoiselta pohjalta. Nautaeläinten elektronista tunnistamista käytetään yhä enemmän myös EU:n ulkopuolella. Lisäksi elektroninen tunnistaminen on jo otettu (useimmiten pakollisena) käyttöön EU:ssa useiden eläinlajien osalta.

Voimassa oleva lainsäädäntökehys ei kiellä jäsenvaltioita käyttämästä elektronisia tunnistajia vapaaehtoiselta pohjalta, mutta se edellyttää, että niitä käytetään virallisten tavanomaisten ulkoisesti kiinnitettävien korvamerkkien lisäksi. Koska alan teknisiä vaatimuksia ei ole yhdenmukaistettu EU:ssa, eri paikoissa voi olla käytössä erityyppisiä elektronisia tunnistajia ja eri RFID-taajuuksilla toimivia lukulaitteita. Se, että jokainen jäsenvaltio voi itse päättää, mitä vaatimuksia se soveltaa, todennäköisesti estää vaatimusten yhdenmukaistamisen ja vaarantaa siten sähköisen tietojenvaihdon, jolloin elektronisista tunnistusjärjestelmistä saadut edut menetettäisiin.

On tarpeen vähentää nykyiseen naudanlihan vapaaehtoiseen merkintäjärjestelmään liittyvää liiallista hallinnollista rasitetta. Asetuksella (EY) N:o 820/97 luotiin järjestelmä nautaeläinten tunnistamista ja rekisteröintiä sekä naudanlihan ja naudanlihatuotteiden merkitsemistä varten; järjestelmää lujitettiin asetuksella (EY) N:o 1760/2000. Järjestelmä koskee niiden nautaeläinten alkuperän pakollista ilmoittamista (syntynyt/lihotettu/teurastettu), joista naudanliha on peräisin (tähän ehdotukseen ei sisälly uusia naudanlihan merkintää koskevia pakollisia vaatimuksia), teurastetun eläimen tunnistuskoodin ja niiden laitosten pakollista ilmoittamista, joissa liha on jalostettu (teurastamo ja leikkaamo) sekä *komission virallista hyväksymismenettelyä, mukaan luettuna vaatimus ilmoittaa täydentävistä merkintätiedoista pakollisten merkintätietojen ohella*. Jo vuonna 2004 komissio toimitti neuvostolle ja Euroopan parlamentille kertomuksen siitä osasta asetusta (EY) N:o 1760/2000, joka koskee naudanlihan merkitsemistä⁵. Kertomuksessa nostetaan esiin vapaaehtoisen naudanlihanmerkintäjärjestelmän puutteina se, ettei järjestelmää käytetä yhdenmukaisella tavalla kaikissa jäsenvaltioissa (*esimerkiksi hallinnolliset käytännöt eroavat huomattavasti jäsenvaltiosta toiseen*), ja se, että kaikkiin merkinnän tietoihin (myös niihin, jotka eivät liity lihan alkuperään, jäljitettävyyteen ja laatuun) sovelletaan virallista toimivaltaisen viranomaisen suorittamaa hyväksymismenettelyä. Komission yksiköiden laatimassa yhteisen maatalouspolitiikan yksinkertaistamista koskevassa valmisteluasiakirjassa *Simplification of the CAP*⁶ mainitaan, että hallinnolliseen rasitukseen liittyviä kysymyksiä käsittelevä riippumattomien sidosryhmien korkean tason ryhmä (Stoiberin ryhmä) on ehdottanut, että

⁵ KOM(2004) 316 lopullinen.

⁶ SEC(2009) 1601, 16.11.2009, http://ec.europa.eu/agriculture/simplification/sec2009_1601_en.pdf.

poistettaisiin vaatimus ilmoittaa sellaisista täydentävistä nautanlihan merkintätiedoista, jotka eivät ole pakollisia⁷.

Tässä ehdotuksessa otetaan huomioon sidosryhmien kanssa käytyjen kuulemisten tulokset ja vaikutusten arvioinnin tulos. Vaikutusten arvioinnissa todetaan, että nautaeläinten elektronisen tunnistamisen käyttöönotto *vapaaehtoiselta pohjalta* virallisena tunnistamisvälineenä antaisi toimijoille aikaa tutustua elektroniseen tunnistusjärjestelmään ja huomata siitä tietyissä olosuhteissa saatava lisäarvo. Tämä vaihtoehto arvioidaan parhaaksi, koska se antaa EU:n jäsenvaltioille ja kaikille yksityisille toimijoille, joita asia koskee, mahdollisuuden organisoitua ja arvioida etuja alueellisten erojen ja eri tuotantotyyppien näkökulmasta. Lisäksi se on riittävän joustava saadakseen taakseen viranomaisten ja sidosryhmien tuen, mikä edistää sääntöjen soveltamisen valvontaa. Vapaaehtoisuuteen perustuvan elektronisen tunnistamisen ottaisivat käyttöön ne eläinten pitäjät, jotka todennäköisesti saisivat siitä välittömiä tilanhoitoetuja. Tämä päätös on kunkin yksittäisen toimijan taloudellisista syistä tekemä (*markkinavetoinen*). Vapaaehtoisessa järjestelmässä nautaeläimet voitaisiin merkitä tavanomaisilla kahdella korvamerkillä (nykykäytäntö) tai yhdellä tavanomaisella ulkoisesti kiinnitettävällä korvamerkillä ja yhdellä elektronisella tunnisteella (eli elektronisella korvamerkillä tai pötsiin sijoitettavalla bolus-tunnisteella), jotka on virallisesti hyväksytty ja jotka ovat yhdenmukaistettujen EU:n vaatimusten mukaisia. Ehdotukseen elektronisen tunnistamisen käyttöönottamiseksi vapaaehtoiselta pohjalta sisältyy myös EU:n jäsenvaltioiden mahdollisuus valita pakollinen järjestelmä omalla alueellaan. Jos jäsenvaltio valitsee pakollisen järjestelmän, kukin nautaeläin on merkittävä yhdellä tavanomaisella ulkoisesti kiinnitettävällä korvamerkillä ja yhdellä elektronisella tunnisteella. EU:n laajuinen pakollinen järjestelmä ei välttämättä olisi paras lähestymistapa tällä hetkellä, koska se asettaisi jotkin toimijat (esimerkiksi pienet karjankasvattajat) taloudellisesti muita heikompaan asemaan. Jos kustannusnäkökohtia ei oteta huomioon, se voisi kuitenkin olla tehokkain vaihtoehto kuluttajansuojan (jäljitettävyyden), hallinnollisen rasitteen vähentämisen ja kahden tunnistusjärjestelmän rinnakkaisuuteen liittyvien riskien välttämisen suhteen. Tätä vaihtoehtoa voitaisiin myös ainakin osittain perustella sillä, että se lisäisi johdonmukaisuutta muiden eläinlajien (esimerkiksi lampaat) elektronista tunnistamista koskevan EU:n politiikan kanssa.

Koska velvollisuus ottaa käyttöön elektroninen tunnistaminen voisi asettaa jotkin toimijat taloudellisesti muita heikompaan asemaan, parhaaksi arvioitu vaihtoehto elektronisen tunnistamisen käyttöönotolle on vapaaehtoinen järjestelmä, jossa elektroninen tunnistaminen on hyväksyttävä ja tarkoituksenmukainen laillinen nautaeläinten tunnistamiskeino ja jossa jäsenvaltiot voivat valita pakollisen järjestelmän omalla alueellaan.

Lisäksi on tarpeen yhdenmukaistaa asetus (EY) N:o 1760/2000 Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen kanssa.

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä 'SEUT-sopimus', voimaantulo on johtanut huomattaviin muutoksiin delegoitujen säädösten ja täytäntöönpanosäädösten antamisen alalla. SEUT-sopimuksessa tehdään selvä ero delegoitujen säädösten ja täytäntöönpanosäädösten antamisen välillä:

⁷ http://ec.europa.eu/enterprise/policies/better-regulation/files/hlg_opinion_agriculture_050309_en.pdf, s. 7.

- delegoituja säädöksiä koskevassa SEUT-sopimuksen 290 artiklassa määrätään, että lainsäätäjät valvovat komissiolle siirretyn vallan käyttämistä peruuttamis- ja/tai vastustamisoikeudella,
- täytäntöönpanosäädöksiä koskevassa SEUT-sopimuksen 291 artiklassa määrätään, että jäsenvaltiot valvovat komissiolle siirretyn vallan käyttöä. Tällaista valvontamekanismia koskevat oikeudelliset puitteet vahvistetaan yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 182/2011⁸.

Asetuksen (EU) N:o 182/2011 antamisen yhteydessä komissio antoi seuraavan lausunnon:

”Komissio aikoo tutkia kaikki voimassaolevat säädökset, joita ei ole mukautettu valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä vastaaviksi ennen Lissabonin sopimuksen voimaantuloa. Tarkoituksena on arvioida, olisiko näitä välineitä mukautettava Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklalla käyttöön otettuihin delegoituja säädöksiä koskeviin järjestelyihin. Komissio tekee asianmukaiset ehdotukset niin pian kuin mahdollista ja viimeistään tähän lausumaan liitettyssä suunta-antavassa aikataulussa mainittuihin päiviin mennessä.”⁹

Asetus (EY) N:o 1760/2000 on yksi niistä säädöksistä, joita ei ole mukautettu valvonnan käsittävään sääntelymenettelyyn. Tästä syystä se olisi yhdenmukaistettava delegoituja säädöksiä ja täytäntöönpanosäädöksiä koskevan uuden oikeuskehyksen kanssa.

Asetusta (EY) N:o 1760/2000 olisi siksi tarkistettava, ja sitä olisi myös muutettava, jotta sitä voidaan yksinkertaistaa ja jotta voidaan vähentää hallinnollista rasitetta sekä ottaa käyttöön uusia nautaeläinten tunnistamista ja naudanlihan vapaaehtoista merkitsemistä koskevia säännöksiä.

Tämä ehdotus korvaa komission 30. elokuuta 2011 antaman ehdotuksen (KOM 2011(525) lopullinen). Ainoat tässä uudessa ehdotuksessa tehdyt muutokset koskevat 22 artiklan säännöksiä, joilla pyritään varmistamaan yhtenäiset edellytykset seuraamusten määräämiseksi tapauksissa, joissa ei noudateta eläinten tunnistamista ja naudanlihan ja naudanlihatuotteiden merkitsemistä koskevia sääntöjä.

Tällä luonnoksena esitetyllä Euroopan parlamentin ja neuvoston ehdotuksella asetukseksi ei ole taloudellisia vaikutuksia Euroopan unionin talousarvioon.

⁸ EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13.

⁹ EUVL L 55, 28.2.2011, s. 19.

Muutettu ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

asetuksen (EY) N:o 1760/2000 muuttamisesta naudanlihan vapaaehtoista merkitsemistä koskevien säännösten poistamisen ja nautaeläinten elektronisen tunnistamisen osalta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan 2 kohdan ja 168 artiklan 4 kohdan b alakohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen¹⁰,

sen jälkeen, kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon¹¹,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon¹²,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Vuonna 1997 nautaeläinten tunnistamista ja jäljitettävyyttä koskevia unionin sääntöjä lujitettiin spongiformisen enkefalopatian (BSE-tauti) aiheuttaman epidemian johdosta ja siksi, että epidemia lisäsi tarvetta jäljittää eläinten siirrot ja alkuperä ”tavanomaisten korvamerkkien” avulla.
- (2) Nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottamisesta sekä naudanlihan ja naudanlihatuotteiden pakollisesta merkitsemisestä 17 päivänä heinäkuuta 2000 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1760/2000¹³ säädetään, että kunkin jäsenvaltion on otettava käyttöön nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmä kyseisen asetuksen säännösten mukaisesti.
- (3) Asetuksella (EY) N:o 1760/2000 otetaan käyttöön järjestelmä nautaeläinten jäljittämiseksi ja tunnistamiseksi eläinkohtaisten molempiin korviin kiinnitettävien korvamerkkien, atk-pohjaisten tietokantojen, eläinkohtaisten passien ja tiloilla pidettävien rekisterien avulla.

¹⁰ EUVL L xxx, xx.xx.xxxx, s. xx.

¹¹ EUVL L xxx, xx.xx.xxxx, s. xx.

¹² EUVL L xxx, xx.xx.xxxx, s. xx.

¹³ EYVL L 204, 11.8.2000, s. 1.

- (4) Naudanlihan alkuperän jäljittäminen tunnistamisen ja rekisteröimisen avulla on ennakkoehto tuotteen alkuperän merkitsemiselle koko elintarvikeketjussa; näin voidaan myös taata kuluttajansuoja ja ihmisten terveyden suojele.
- (5) Komission tiedonannossa neuvostolle ja Euroopan parlamentille ”Toimintaohjelma hallinnollisen rasituksen keventämiseksi Euroopan unionissa” katsotaan, että asetukseen (EY) N:o 1760/2000 ja erityisesti nautaeläinten tunnistamiseen ja naudanlihan vapaaehtoiseen merkitsemiseen liittyy tiedonantovelvoite, joka aiheuttaa yrityksille merkittävän rasitteen¹⁴.
- (6) Elektronisten tunnistusjärjestelmien käyttö voisi yksinkertaistaa jäljittämismenettelyitä, koska tietojen lukeminen ja kirjaaminen tilarekistereihin tapahtuisi automaattisesti ja olisi tarkempaa. Se mahdollistaisi myös eläinten siirtojen automaattisen ilmoittamisen atk-pohjaiseen tietokantaan, mikä parantaisi koko järjestelmän nopeutta, luotettavuutta ja tarkkuutta.
- (7) Radiotaajuustunnistukseen perustuvat elektroniset tunnistusjärjestelmät ovat parantuneet huomattavasti viimeksi kuluneiden kymmenen vuoden aikana. Radiotaajuustunnistuksen avulla eläinkohtaiset tunnistuskoodit voidaan siirtää nopeammin ja tarkemmin suoraan tietojenkäsittelyjärjestelmiin, mikä lyhentää mahdollisten tartunnan saaneiden eläinten tai pilaantuneiden elintarvikkeiden jäljittämiseen tarvittavaa aikaa ja vähentää henkilöstökustannuksia mutta lisää kuitenkin laitekustannuksia.
- (8) Tämä asetus on linjassa sen tosiasian kanssa, että elektroninen tunnistaminen on jo otettu käyttöön unionissa muiden eläinlajien kuin nautaeläinten osalta; käytössä on muun muassa pieniä märehtijöitä koskeva pakollinen tunnistusjärjestelmä.
- (9) Koska elektronisen tunnistamisen alalla on tapahtunut teknistä edistystä, useat jäsenvaltiot ovat päättäneet ottaa käyttöön nautaeläinten elektronisen tunnistamisen vapaaehtoiselta pohjalta. Tämä johtaa kuitenkin todennäköisesti siihen, että eri jäsenvaltiot tai toimijat kehittävät erilaisia järjestelmiä. Tällainen kehitys estäisi teknisten vaatimusten yhdenmukaistamisen unionissa myöhempanä ajankohtana.
- (10) Komission kertomuksessa neuvostolle ja Euroopan parlamentille mahdollisuuksista ottaa käyttöön nautaeläinten elektroninen tunnistusjärjestelmä¹⁵ todetaan, että radiotaajuustunnistuksen on osoitettu kehittyneen siinä määrin, että se voidaan ottaa käyttöön. Kertomuksessa todetaan myös, että unionissa on erittäin toivottavaa siirtyä nautaeläinten elektroniseen tunnistamiseen, koska sen etuja on muun muassa hallinnollisen rasitteen väheneminen.
- (11) Komission tiedonannossa neuvostolle, Euroopan parlamentille, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle ”Toimintasuunnitelma eläinten terveyttä koskevan EU:n strategian täytäntöönpanemiseksi”¹⁶ todetaan, että komission tehtävänä on yksinkertaistaa tiedonantovelvoitteita, kuten tilarekistereitä ja eläinkohtaisia passeja, nautaeläinten elektronisen tunnistamisen käyttöönoton yhteydessä.

¹⁴ KOM(2009) 544 lopullinen.

¹⁵ KOM(2005) 9 lopullinen.

¹⁶ KOM(2008) 545 lopullinen.

- (12) Komissio ehdottaa tiedonannossaan Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle EU:n uudesta eläinten terveyttä koskevasta strategiasta vuosiksi 2007–2013 ”Mieluummin ennaltaehkäisy kuin hoito”¹⁷, että nautaeläinten elektronista tunnistamista tarkasteltaisiin keinona parantaa EU:n nykyistä tunnistamis- ja rekisteröintijärjestelmää ja yksinkertaistaa tiedonantovelvoitteita (esimerkiksi tilarekisterit ja eläinkohtaiset passit), ja esittää aloitteen sähköisten tietojen vaihtamiseksi nautaeläinpasseista. Tällainen tietojenvaihto edellyttäisi elektronisen tunnistamisen käyttöönottoa ja tietojen reaaliaikaista tallentamista. Tietojenvaihto vähentäisi huomattavasti jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille ja muille toimijoille koituvia kustannuksia ja muuta rasitetta sekä sitä työmäärää, joka aiheutuu eläinkohtaisten passien tietojen siirtämisestä atk-pohjaisiin tietokantoihin. Tämä asetus on linjassa mainitun aloitteen kanssa.
- (13) Tämän asetuksen odotetaan parantavan talouskasvua, yhteenkuuluvuutta ja kilpailukykyä ja edistävän siten osaltaan joitakin keskeisten EU-strategioiden, myös EU 2020 -strategian, tärkeimpiä tavoitteita.
- (14) Muutamat kolmannet maat ovat jo antaneet sääntöjä, jotka mahdollistavat elektronisen tunnistamisen alan huipputeknologioiden käytön. Unionin olisi annettava samankaltaisia sääntöjä, sillä ne helpottaisivat kauppaa ja lisäisivät alan kilpailukykyä.
- (15) Asetuksessa (EY) N:o 1760/2000 säädettyjen tavanomaisten korvamerkkien lisäksi eläinten yksilölliseen tunnistamiseen voidaan käyttää myös erityyppisiä elektronisia tunnisteita, kuten pötsiin sijoitettavia bolus-tunnisteita, elektronisia korvamerkkejä ja injektoitavia transpondereita. Jotta elektronista tunnistamista voidaan käyttää, on aiheellista laajentaa mainitussa asetuksessa säädettyjen tunnisteiden soveltamisalaa.
- (16) Velvoite ottaa käyttöön elektroninen tunnistaminen kaikkialla unionissa voisi vaikuttaa haitallisesti tiettyjen toimijoiden talouteen. Siksi on aiheellista luoda vapaaehtoinen järjestelmä elektronisen tunnistamisen käyttöönottoa varten. Tällaisessa järjestelmässä elektronisen tunnistamisen ottaisivat käyttöön ne eläinten pitäjät, jotka todennäköisesti saisivat siitä välittömiä taloudellisia etuja.
- (17) Eri jäsenvaltioissa on hyvin erilaisia kasvatusjärjestelmiä, maatalouskäytäntöjä ja järjestörakenteita. Jäsenvaltioilla olisi siksi oltava mahdollisuus tehdä elektronisesta tunnistamisesta pakollista alueellaan vasta, kun ne kaikkia näitä tekijöitä tarkasteltuaan katsovat sen aiheelliseksi.
- (18) Unioniin kolmansista maista tuleviin eläimiin olisi sovellettava samoja tunnistusvaatimuksia kuin unionissa syntyneisiin eläimiin.
- (19) Asetuksessa (EY) N:o 1760/2000 säädetään, että toimivaltaisen viranomaisen on annettava passi kutakin sellaista eläintä varten, joka on tunnistettava mainitun asetuksen mukaisesti. Tämä aiheuttaa jäsenvaltioille huomattavan hallinnollisen rasitteen. Jäsenvaltioiden luomat atk-pohjaiset tietokannat takaavat riittävällä tavalla nautaeläinten siirtojen jäljitettävyyden kansallisella alueella. Passeja olisi siksi annettava vain sellaisia eläimiä varten, jotka on tarkoitettu unionin sisäiseen kauppaan.

¹⁷ KOM(2007) 539 lopullinen.

Heti kun kansallisten atk-pohjaisten tietokantojen välinen tietojenvaihto on toimintakykyinen, vaatimusta tällaisten passien antamisesta ei enää pitäisi soveltaa eläimiin, jotka on tarkoitettu unionin sisäiseen kauppaan.

- (20) Asetuksen (EY) N:o 1760/2000 II osaston II jakso sisältää naudanlihan vapaaehtoista merkintäjärjestelmää koskevia säännöksiä, joissa säädetään tiettyjen merkintäeritelmien hyväksyttämistä jäsenvaltion toimivaltaisella viranomaisella. Tämän järjestelmän soveltamisesta jäsenvaltioille ja talouden toimijoille koituvat hallinnolliset rasitteet ja kustannukset eivät ole oikeassa suhteessa järjestelmän etuihin. Kyseinen jakso olisi sen vuoksi poistettava.
- (21) Komissiolle asetuksen (EY) N:o 1760/2000 nojalla siirretty valta olisi Lissabonin sopimuksen voimaantulon vuoksi saatettava yhdenmukaiseksi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä 'perussopimus', 290 ja 291 artiklan kanssa.
- (22) Jotta tarvittavia sääntöjä sovellettaisiin nautaeläinten ja naudanlihan tunnistamisen, rekisteröinnin ja jäljitettävyyden moitteettoman toiminnan takaamiseksi, komissiolle olisi siirrettävä valta antaa perussopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädöksiä, jotka koskevat nautaeläinten vaihtoehtoisia tunnisteita, erityisolosuhteita, joissa jäsenvaltiot voivat pidentää tunnisteiden kiinnittämisen määräaika, jäsenvaltioiden atk-pohjaisten tietokantojen välillä vaihdettavia tietoja, tiettyjen ilmoittamisvelvollisuuksien määräaika, tunnisteita koskevia vaatimuksia, passeihin ja kullakin tilalla pidettäviin rekistereihin sisällytettäviä tietoja, virallisten tarkastusten vähimmäistasoa, niiden nautaeläinten siirtojen tunnistamista ja rekisteröimistä, joita laidunnetaan kesäisin eri vuoristoalueilla, tiettyjen tuotteiden merkintäsääntöjä, joiden olisi vastattava asetuksessa (EY) N:o 1760/2000 vahvistettuja sääntöjä, jauhettua naudanlihaa sekä naudanlihan leikkuujätteiden ja leikatun naudanlihan määritelmiä, merkinnöissä annettavia erityistietoja, merkintäsäännöksiä, joilla yksinkertaistetaan alkuperän osoittamista, tiettyjen eläinryhmien enimmäiskokoa ja koostumusta, sekä hyväksymismenettelyitä, jotka liittyvät leikatun lihan pakkauksia koskeviin merkintäehtoihin, sekä hallinnollisia seuraamuksia, joita jäsenvaltioiden on sovellettava tapauksissa, joissa asetusta (EY) N:o 1760/2000 ei noudateta. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla.

Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.

- (23) Jotta voidaan varmistaa yhtenäiset edellytykset ~~tämän~~ asetuksen **(EY) N:o 1760/2000** täytäntöönpanolle, kun otetaan huomioon vaihtoehtoisia tunnisteita käyttävien tilojen rekisteröinti, jäsenvaltioiden atk-pohjaisten tietokantojen välisen tietojenvaihdon edellyttämät tekniset ominaisuudet ja ehdot, tunnisteen muoto ja malli, elektronisen tunnistamisen käyttöönoton edellyttämät tekniset menettelyt ja vaatimukset, eläinkohtaisten passien ja tilalla pidettävien rekisterien muoto, sekä säännöt, jotka koskevat jäsenvaltioiden eläinten pitäjille asetuksen (EY) N:o 1760/2000 nojalla määräämien seuraamusten soveltamisen ehtoja, sekä korjaavat toimenpiteet, joita jäsenvaltioiden – paikan päällä tehtyjen tarkastusten antaessa niihin aiheutta – on toteuttava varmistaa asetuksen (EY) N:o 1760/2000 asianmukaisen noudattamisen, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta.

Täytäntöönpanovaltaa olisi käytettävä yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, 16 päivänä helmikuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011¹⁸ mukaisesti.

(24) Asetusta (EY) N:o 1760/2000 olisi sen vuoksi muutettava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 1760/2000 seuraavasti:

- 1) Poistetaan 1 artiklan 2 kohdan toinen virke.
- 2) Korvataan 3 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohta seuraavasti:
”a) tunniste kunkin eläimen yksilölliseksi tunnistamiseksi;”
- 3) Korvataan 4 artikla seuraavasti:

”4 artikla

Velvoite tunnistaa eläimet

1. Kaikki tilalla olevat eläimet on tunnistettava vähintään kahdella toimivaltaisen viranomaisen hyväksymällä sekä 10 ja 10 a artiklan mukaisesti luvan saaneella tunnisteella.

Tunnisteet osoitetaan tiloille, jaetaan ja kiinnitetään eläimiin toimivaltaisen viranomaisen määrittämällä tavalla.

Kaikilla eläimeen kiinnitetyillä tunnisteilla on oltava sama tunnistuskoodi, jonka avulla yksittäinen eläin ja sen syntymätila voidaan tunnistaa.

2. Jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön kansallisia säännöksiä, jotka velvoittavat käyttämään elektronista tunnistetta yhtenä niistä kahdesta tunnisteesta, joista säädetään 1 kohdassa.

Tätä mahdollisuutta käyttävien jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle asiaa koskevien kansallisten säännösten teksti.

3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, kulttuuri- ja urheilutapahtumiin (messuja ja näyttelyitä lukuun ottamatta) tarkoitetut nautaeläimet voidaan merkitä sellaisilla vaihtoehtoisilla tunnisteilla, jotka vastaavat 1 kohdassa säädettyjä tunnistusvaatimuksia.
4. Vaihtoehtoisia tunnisteita käyttävät tilat on rekisteröitävä atk-pohjaiseen tietokantaan.

¹⁸ EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13.

Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä tällaista rekisteröintiä koskevat tarvittavat säännöt. Tällaiset täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

5. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 22 b artiklan mukaisesti 3 artiklassa tarkoitettuja vaihtoehtoisia tunnisteita koskevien vaatimusten osalta, mukaan luettuina säännökset vaihtoehtoisten tunnisteen poistamisesta ja korvaamisesta.”

- 4) Lisätään 4 a – 4 d artikla seuraavasti:

”4 a artikla

Tunnisteiden kiinnittämisen määräaika

1. Edellä 4 artiklan 1 kohdassa säädetty tunnistee on kiinnitettävä eläimeen eläimen syntymäjäsenvaltion vahvistamassa määräajassa, joka alkaa eläimen syntymästä. Tämä määräaika ei saa olla yli

- a) 20 päivää ensimmäisen tunnisteen osalta;
- b) 60 päivää toisen tunnisteen osalta.

Eläintä ei saa siirtää syntymätilaltaan ennen kuin siihen on kiinnitetty kaksi tunnistetta.

2. Poikkeusolosuhteissa jäsenvaltiot voivat pidentää tunnisteen kiinnittämisen määräaika yli sen, mitä 1 kohdan a ja b alakohdassa säädetään. Tätä mahdollisuutta käyttävien jäsenvaltioiden on ilmoitettava asiasta komissiolle.

Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 22 b artiklan mukaisesti näiden poikkeusolosuhteiden määrittelemiseksi.

4 b artikla

Kolmansista maista tulevien eläinten tunnistaminen

1. Eläimet, joille on tehtävä kolmannesta maasta unioniin tulevan eläimen eläinlääkintätarkastukset direktiivin 91/496/ETY mukaisesti ja jotka on tarkoitettu unionin alueella sijaitsevalle vastaanottavalle tilalle, on merkittävä vastaanottavalla tilalla 4 artiklan 1 kohdassa säädettyillä tunnistilla.

Eläimiin niiden alkuperämaassa eli kolmannessa maassa kiinnitetty alkuperäinen tunniste on rekisteröitävä 5 artiklassa säädettyyn atk-pohjaiseen tietokantaan yhdessä eläimille vastaanottavassa jäsenvaltiossa annettujen tunnisteen tunnistuskoodin kanssa.

Ensimmäistä alakohtaa ei kuitenkaan sovelleta eläimiin, jotka on tarkoitettu siirrettäviksi suoraan jäsenvaltiossa sijaitsevaan teurastamoon, edellyttäen että eläimet teurastetaan 20 päivän kuluessa eläinlääkintätarkastusten suorittamisesta.

2. Edellä 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tunnisteet on kiinnitettävä eläimiin sen jäsenvaltion vahvistamassa määräajassa, jossa vastaanottava tila sijaitsee.

Tämä määräaika ei saa olla yli 20 päivää 1 kohdassa tarkoitettujen eläinlääkintätarkastusten suorittamisesta. Tunnisteet on joka tapauksessa kiinnitettävä eläimiin ennen kuin eläimet siirretään vastaanottavalta tilalta.

3. Jos vastaanottava tila sijaitsee jäsenvaltiossa, joka on ottanut 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti käyttöön kansallisia säännöksiä tehdäkseen elektronisen tunnisteiden käytöstä pakollista, elektroninen tunniste on kiinnitettävä eläimiin unionissa sijaitsevalla vastaanottavalla tilalla vastaanottavan jäsenvaltion vahvistamassa määräajassa.

Tämä määräaika ei saa olla yli 20 päivää 1 kohdassa tarkoitettujen eläinlääkintätarkastusten suorittamisesta. Elektroninen tunniste on joka tapauksessa kiinnitettävä eläimiin ennen kuin ne siirretään vastaanottavalta tilalta.

4 c artikla

Jäsenvaltiosta toiseen siirrettävien eläinten tunnistaminen

1. Jäsenvaltiosta toiseen siirrettävissä eläimissä on säilytettävä niihin 4 artiklan mukaisesti kiinnitetyt tunnisteet.
2. Jos vastaanottava tila sijaitsee jäsenvaltiossa, joka on ottanut käyttöön kansallisia säännöksiä tehdäkseen elektronisen tunnisteiden käytöstä pakollista, elektroninen tunniste on kiinnitettävä eläimiin
 - a) ennen kuin eläimet siirretään vastaanottavalle tilalle kyseiseen jäsenvaltioon; tai
 - b) vastaanottavalla tilalla sen jäsenvaltion vahvistamassa määräajassa, jossa tila sijaitsee.

Edellä b alakohdassa tarkoitettu määräaika ei saa olla yli 20 päivää siitä päivästä, jona eläimet ovat saapuneet vastaanottavalle tilalle. Tunnisteet on joka tapauksessa kiinnitettävä eläimiin ennen kuin ne siirretään kyseiseltä tilalta.

Ensimmäistä alakohtaa ei kuitenkaan sovelleta eläimiin, jotka on tarkoitettu siirrettäviksi suoraan teurastamoon, joka sijaitsee sellaisen jäsenvaltion alueella, joka on ottanut käyttöön kansallisia säännöksiä tehdäkseen elektronisen tunnisteiden käytöstä pakollista, edellyttäen että eläimet teurastetaan 20 päivän kuluessa eläinlääkintätarkastusten suorittamisesta.

4 d artikla

Tunnisteen poistaminen tai korvaaminen

Tunnisteita ei saa poistaa tai korvata ilman toimivaltaisen viranomaisen antamaa lupaa eikä muuten kuin toimivaltaisen viranomaisen valvonnassa. Tällainen lupa voidaan myöntää vain, kun tunnisteiden poistaminen tai korvaaminen ei vaaranna eläimen jäljitettävyyttä.”

5) Muutetaan 5 artikla seuraavasti:

Poistetaan toinen kohta ja korvataan se seuraavasti:

”Jäsenvaltiot voivat vaihtaa atk-pohjaisten tietokantojensa tietoja siitä päivästä, jona komissio tunnustaa tietojenvaihtojärjestelmän täysin toimintakykyiseksi.

Komissio antaa delegoituja säädöksiä 22 b artiklan mukaisesti vahvistaakseen jäsenvaltioiden atk-pohjaisten tietokantojen välillä vaihdettavia tietoja koskevat säännöt.

Täytäntöönpanosäädöksillä komissio

- a) vahvistaa tietojenvaihdon tekniset ehdot;
- b) tunnustaa tietojenvaihtojärjestelmän täysin toimintakykyiseksi.

Tällaiset täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.”

6) Korvataan 6 artikla seuraavasti:

”6 artikla

Jos jäsenvaltio ei vaihda tietoja muiden jäsenvaltioiden kanssa sähköisesti 5 artiklassa tarkoitetun sähköisen tietojenvaihtojärjestelmän välityksellä,

- a) toimivaltaisen viranomaisen on annettava kutakin unionin sisäiseen kauppaan tarkoitettua eläintä varten passi, joka perustuu kyseisen jäsenvaltion luomassa atk-pohjaisessa tietokannassa oleviin tietoihin;
- b) passin on seurattava kunkin sellaisen eläimen mukana, jota varten passi on annettu, aina, kun eläin siirretään jäsenvaltiosta toiseen;
- c) eläimen mukana seuraava passi luovutetaan eläimen saavuttua vastaanottavalle tilalle sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa vastaanottava tila sijaitsee.”

7) Muutetaan 7 artikla seuraavasti:

a) Muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) Korvataan toinen luetelmakohta seuraavasti:

”– ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kaikki eläinten siirrot tilalle ja tilalta sekä kaikki tilalla tapahtuvat eläinten syntymät ja kuolemat sekä näiden tapahtumien päivämäärät jäsenvaltion vahvistamassa määräajassa; tämän määräajan on oltava vähintään

kolme päivää ja enintään seitsemän päivää tapahtuman ajankohdasta; jäsenvaltiot voivat pyytää komissiota pidentämään seitsemän päivän pituista määräaika.

ii) Lisätään toinen alakohta seuraavasti:

”Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 22 b artiklan mukaisesti niiden olosuhteiden määrittelemiseksi, joissa jäsenvaltiot voivat pidentää ensimmäisen alakohdan toisessa luetelmakohdassa säädettyä seitsemän päivän määräaika, ja kyseisen pidennyksen enimmäispituuden vahvistamiseksi.”

b) Lisätään 5 kohta seuraavasti:

”5. Poiketen siitä, mitä 4 kohdassa säädetään, ajantasaisen rekisterin pitämisen on oltava vapaaehtoista eläinten pitäjille,

- a) joilla on suora yhteys atk-pohjaiseen tietokantaan, joka jo sisältää tiedot, jotka rekisteriin on määrä kirjata; sekä
- b) jotka tallentavat ajantasaista tietoa suoraan atk-pohjaiseen tietokantaan 24 tunnin kuluessa tapahtuman ajankohdasta.”

8) Lisätään 9 a artikla seuraavasti:

”9 a artikla

Koulutus

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki eläinten tunnistamisesta ja rekisteröimisestä vastuussa olevat henkilöt saavat ohjeita ja neuvoja tämän asetuksen asiaa koskevista säännöksistä sekä kaikista komission 10 ja 10 a artiklan perusteella antamista delegoiduista säädöksistä ja täytäntöönpanosäädöksistä, ja että saatavilla on asianmukaista koulutusta.”

9) Korvataan 10 artikla seuraavasti:

”10 artikla

Vallan siirtäminen komissiolle tiettyjen delegoitujen säädösten antamiseksi

Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 22 b artiklan mukaisesti, jotta voidaan vahvistaa tarvittavat säännöt, mukaan luettuina niiden käyttöönnoton edellyttämät siirtymätoimenpiteet, jotka koskevat

- a) edellä 4 artiklassa säädettyä tunnistetta koskevia vaatimuksia;
- b) edellä 6 artiklassa säädettyyn passiin sisällytettäviä tietoja;
- c) edellä 7 artiklassa säädettyyn rekisteriin sisällytettäviä tietoja;
- d) jäljempänä olevan 22 artiklan mukaisesti suoritettavien virallisten tarkastusten vähimmäistasoa;

- e) niiden nautaeläinten siirtojen tunnistamista ja rekisteröimistä, joita laidunnetaan kesäisin eri vuoristoalueilla.”

10) Lisätään 10 a artikla seuraavasti:

”10 a artikla

Tietyn täytäntöönpanovallan siirtäminen komissiolle

Komissio voi vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä tarvittavat säännöt, mukaan luettuina niiden käyttöönoton edellyttämät siirtymätoimenpiteet, jotka koskevat

- a) edellä 4 artiklassa säädetyn tunnisteiden muotoa ja mallia;
- b) nautaeläinten elektronisen tunnistusjärjestelmän käyttöönoton edellyttämiä teknisiä menettelyitä ja vaatimuksia;
- c) edellä 6 artiklassa säädetyn passin muotoa;
- d) edellä 7 artiklassa säädetyn rekisterin muotoa.

Tällaiset täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.”

11) Muutetaan 13 artikla seuraavasti:

- a) Poistetaan 3 ja 4 kohta.
- b) Korvataan 5 kohdan a alakohdan johdantolause seuraavasti:
 - ”a) Toimijoiden ja järjestöjen on sisällytettävä merkintöihin myös seuraavat tiedot:”

12) Korvataan 14 artiklan neljäs kohta seuraavasti:

”Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 22 b artiklan mukaisesti sellaisten naudanlihan leikkuujätteitä ja leikattua naudanlihaa koskevien sääntöjen vahvistamiseksi, jotka vastaavat tämän artiklan kolmessa ensimmäisessä kohdassa annettuja säännöksiä.”

13) Korvataan 15 artikla seuraavasti:

”15 artikla

Kolmansista maista tulevan naudanlihan pakollinen merkintäjärjestelmä

Poiketen siitä, mitä 13 artiklassa säädetään, unionin alueelle tuotava naudanliha, josta ei ole saatavilla kaikkia 13 artiklassa säädettyjä tietoja, on merkittävä seuraavasti:

”Alkuperä: muu kuin EU” ja ”Teurastusmaa: (kolmannen maan nimi)”.

14) Poistetaan 16, 17 ja 18 artikla.

- 15) Korvataan 19 artikla seuraavasti:

”19 artikla

Vallan siirtäminen komissiolle tiettyjen delegoitujen säädösten antamiseksi

Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 22 b artiklan mukaisesti

- a) 14 artiklassa tarkoitetun jauhetun naudanlihan, naudanlihan leikkuujätteiden tai leikatun naudanlihan määritelmistä;
- b) erityistiedoista, joita merkinnöissä voidaan antaa;
- c) alkuperän ilmoittamisen yksinkertaistamiseen liittyvistä merkintäsäännöksistä;
- d) edellä 13 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetun eläinryhmän enimmäiskoosta ja koostumuksesta;
- e) hyväksymismenettelyistä, jotka liittyvät leikatun lihan pakkausta koskeviin merkintäehtoihin.”

- 16) Poistetaan 20 ja 21 artikla.

- 17) Muutetaan 22 artikla seuraavasti:

- a) Lisätään 1 kohtaan kolmas alakohhta seuraavasti:

”Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä tarvittavat säännöt, mukaan luettuina niiden käyttöönnoton edellyttämät siirtymätoimenpiteet, jotka koskevat toisessa alakohdassa tarkoitettujen seuraamusten soveltamisen edellyttämiä menettelyitä ja ehtoja. Kyseiset täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.”

~~”Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä tarvittavat säännöt, mukaan luettuina niiden käyttöönnoton edellyttämät siirtymätoimenpiteet, jotka koskevat toisessa alakohdassa tarkoitettujen seuraamusten soveltamisen edellyttämiä menettelyitä ja ehtoja.”~~

- b) Korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Mikäli komissio katsoo 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetun, paikan päällä tehdyn tarkastuksen tulosten perusteella olevan tarpeellista, se hyväksyy täytäntöönpanosäädöksellä asianomaiselle jäsenvaltiolle osoitetun päätöksen, jossa vahvistetaan tarvittava korjaava toimenpide, joka kyseisen jäsenvaltion on toteutettava havaittujen sääntöjenvastaisuuksien osalta, mukaan luettuna niiden tarkastusten taso, jotka toimivaltaisen viranomaisen on toteutettava tämän asetuksen asianmukaisen noudattamisen varmistamiseksi.

~~Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksellä tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tarkastusten tasoa ja hallinnollisia seuraamuksia~~

~~sekä 4, 4 a, 4 b ja 4 e artiklassa tarkoitettuja määräaikoja koskevia säännöksiä noudatetaan asianmukaisesti, jos se katsoo vahvistamisen tarpeelliseksi tarkastusten tulosten perusteella. Kyseinen täytäntöönpanosäädös hyväksytään 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.”~~

c) Lisätään 4 a kohta seuraavasti:

”4 a. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 22 b artiklan mukaisesti, jotta voidaan vahvistaa ne hallinnolliset seuraamukset, joita jäsenvaltioiden on sovellettava, jos eläinten pitäjät tai naudan lihaa kaupan pitävät toimijat ja järjestöt eivät noudata niille tämän asetuksen nojalla kuuluvia velvoitteita.”

de) Poistetaan 5 ja 6 kohta.

18) Lisätään 22 a ja 22 b artikla seuraavasti:

”22 a artikla

Toimivaltaiset viranomaiset

Jäsenvaltioiden on nimettävä yksi tai useampi toimivaltainen viranomainen, joka vastaa tämän asetuksen säännösten ja komission tämän asetuksen perusteella antamien säädösten noudattamisen varmistamisesta.

Niiden on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille näiden viranomaisten nimet.

22 b artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artiklassa säädetyin edellytyksin.
2. Siirretään 4 artiklan 5 kohdassa, 4 a artiklan 2 kohdassa, 5 artiklassa, 7 artiklassa, 10 artiklassa, 14 artiklassa, ja 19 artiklassa **ja 22 artiklan 4 a kohdassa** tarkoitettu valta komissiolle määräämättömäksi ajaksi ... päivästä ...kuuta ...*.

*[*tämän asetuksen voimaantulopäivä tai muu lainsäätäjän asettama päivä].*

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 4 artiklan 5 kohdassa, 4 a artiklan 2 kohdassa, 5 artiklassa, 7 artiklassa, 10 artiklassa, 14 artiklassa, ja 19 artiklassa **ja 22 artiklan 4 a kohdassa** tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempanä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
5. Edellä olevan 4 artiklan 5 kohdan, 4 a artiklan 2 kohdan, 5 artiklan, 7 artiklan, 10 artiklan, 14 artiklan, ja 19 artiklan **ja 22 artiklan 4 a kohdan** nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.”

19) Korvataan 23 artikla seuraavasti:

”23 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa
 - a) edellä olevan 22 artiklan 1 kohdan nojalla annettujen täytäntöönpanosäädösten osalta neuvoston asetuksen (EY) N:o 1290/2005¹⁹ 41 artiklalla perustettu maatalousrahastojen komitea;
 - b) edellä olevan 4 artiklan 4 kohdan sekä 5 artiklan, 10 a artiklan ja 22 artiklan 4 kohdan nojalla annettujen täytäntöönpanosäädösten osalta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 178/2002²⁰ 58 artiklalla perustettu elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevä pysyvä komitea.

Kyseiset komiteat ovat asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettuja komiteoita.

2. Kun tähän kohtaan viitataan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

Kun komitean lausunto on tarkoitus hankkia kirjallista menettelyä noudattaen, tämä menettely päätetään tuloksettomana, jos komitean puheenjohtaja lausunnon antamiselle asetetussa määräajassa niin päättää tai komitean jäsenten yksinkertainen enemmistö sitä pyytää.”

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

¹⁹ EUVL L 209, 11.8.2005, s. 1.

²⁰ EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4.4.2012.

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja